Адам Міцкевич

Три Будриси

Перекладач: Ірина Кульська

Джерело: З книги: Зарубіжна література: Хрестоматія.— К.: Освіта., 1992.

Литовська балада

Три у Будриса сини, три кремезні литвини;
Він їх скликав до рідної брами.
"А вдягайте-но лати, час вам коні сідлати
Та гострити списи із мечами!

Перечув я у Вільно: підготовлені пильно
Три походи в три сторони світу.
Ольгерд — Русь воювати, Кейстут — німцям завдати,
Скіргєл в Польшу іде гордовиту.

Ваші сили орлині хай послужать країні,
І литовські поможуть вам боги.
Я в сідло вже не сяду, лиш даю вам пораду,
Шлю вас трьох на три різні дороги.

Понад Ільмень сріблистий, аж у Новгород-місто
Хай один пристає до походу;
Хутра там соболині, там прозорі тканини,
У купців там червінців, як льоду.

Хай твій кінь, другий хлопче, псів тевтонських розтопче,
Хай падуть хрестоносці лукаві!
Відбери в них бурштини, сукна з виблиском сині,
Діаманти в коштовній оправі.

Слухай, третій юначе! Хто за Німан поскаче,
Не побачить ні злота, ні блиску,
Лиш знайде собі в руку він добрячу шаблюку
Та мені молодую невістку.

Нема в світі коханок понад ляських панянок:
Мов котята, до жартів охочі,
Личко біле, рум'яне, а з-під вій, як погляне —
Зіроньками виблискують очі.

Є з піввіку, гадаю, як із польського краю
Я привіз собі любу дружину,
Вже вона в домовині, а пригадую й нині,
Не забуду її до загину!"

По такій засторозі їх прощав при дорозі:
Вони стали в стремена, помчали.
От і осінь спливає, а синів ще немає.
Будрис дума: в боях поконали.

Крізь сніги-заметілі огир мчить весь у милі;
Вершник здобич сховав під кирею.
"Чи то козуб? По вінця в ньому руські червінці?"
— Ні, полячка, що стане моєю!-

По снігах, хуртовині другий кінь мчить у піні,
Вершник здобич вгортає в кирею.
"Чи везеш ти, мій сину, від тевтонців бурштину?"
— Ні, полячку, що буде моєю! —

Крізь сніжисті замети їде воїн і третій,
Здобич тулить в завоях киреї...
Будрис вже й не питає, а сусідів скликає
Він на третє весілля гучнеє.